

det sidste Punkt maa det ærede Medlems Udtalelser formentlig sigte til det Forhold, at en Række Værfter ved den første Indhentelse af Tilbud efter Specifikation, da man altsaa gik over fra Regningssystemet til Specifikation, paa Grundlag af en fælles Aftale opstillede visse Betingelser overfor Statsbanerne, og da disse Betingelser var af en saadan Art, at de kun kunde tjene til at vanskeliggøre Statsbanernes Indførelse af en rationel og betryggende Ordning, og det i øvrigt var Betingelser, som ikke stillede til andre Rederier, nægtede Statsbanerne at gaa ind paa disse Værfters Betingelser. Det lykkedes alligevel at faa Tilbud, og samtlige Værfter paa et enkelt Værft nær er nu meget villige til at tilbyde Statsbanerne efter disses Henvendelse. Jeg skal til Slutning kun sige, at Udarbejdelsen af Specifikationer etc. er et saa specielt Hverv, at det kræver overordentlig megen Erfaring og Indsigt paa mange Omraader, hvorfor det for en forsvarlig Løsning af dette i økonomisk Henseende saa betydningsfulde Spørgsmaal er af afgørende Betydning, at man bibeholder en Konsulent, i hvert Fald indtil Statsbanerne paa anden Maade, eventuelt ved Tjenestemænd, der opøves i denne Gerning, selv kan overtage denne Del af Arbejdet.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har dernæst beklaget sig over, at der er for faa Rygekupeer, særlig paa 2den Klasse. Fordelingen af Rygekupeer og Ikke-Rygekupeer er ens for 2den og 3die Klasse, og den foregaar saaledes, at Halvparten af Togets samlede Kupéantal gøres til Rygekupeer. Naar Kupéantallet saa har været ulige, har man hidtil gjort den overskydende Kupé til en Ikke-Rygekupé, men det vil nu blive forandret, saaledes at denne Kupé gøres til Rygekupé. Det er noget, der har særlig Interesse i Jylland, hvor der som Regel i Lokaltogene kun er 3 2den Klasses Kupeer. Jeg er saa langt fra at være Medlem af Foreningen „Bort med Tobakken“, og jeg skal være villig til efter en Undersøgelse af Kupébenyttelsen at vende tilbage til Spørgsmaalet flere Rygekupeer, men jeg tror navnlig, det maa gælde 2den Klasse; jeg tror ikke, der i 3die Klasse er en tilsvarende Brug for flere Rygekupeer.

Det ærede Medlem Hr. N. Johan

Laursen har gjort nogle Bemærkninger angaaende Præsentationen af Postopkrævninger og Postindbetalinger. Jeg skal herom oplyse, at disse Forsendelser — saaledes er den nuværende Ordning — forsøges, hvis Adressaten eller dennes befuldmægtigede ikke træffes, udbragt endnu en Gang, nemlig ved næste Omdeling, hvorimod der, hvis Adressaten eller hans Befuldmægtigede træffes første Gang og ikke indløser uden dog at nægte Modtagelse, ingen yderligere Udbringning finder Sted; den uindløste Forsendelse henlægges til Afhentning paa Posthuset, og herom gives der ved den forgæves Udbringning en Anmeldelse til Adressaten, indeholdende Oplysning om Afsenderens Navn, Afsendelsesstedet, Beløbets Størrelse og om den Dag, paa hvilken Henlæggelsesfristen udløber, med yderligere Tilføjelse om, at saafremt Forsendelsen ikke indløses senest paa denne Dag, vil den uden yderligere Henvendelse blive returneret. Denne Anmeldelse tør siges at indeholde al fornøden Oplysning til, at Adressaten kan afgøre, om han vil betale eller ej. Den synes ikke at kunne misforstaas; og man tør vel gaa ud fra, at en Adressat, der glemmer eller misforstaar denne Anmeldelse, i de allerfleste Tilfælde ikke har ønsket at betale, men maaske overfor Afsenderen finder det behageligere at skyde sig ind under en Forglemmelse eller Misforstaaelse. Det af det ærede Medlem foreslaaede Middel derimod: at Blanketten skulde have en Paategning om, at den var set af den, der skulde tage Beslutning om, hvorvidt den skulde indløses, hvorved antagelig er tænkt paa en Paategning afgiven af vedkommende selv, er neppe praktikabel, thi hvorledes skulde man kunne fremtvinge en saadan Paategning; i mange Tilfælde træffer man jo slet ikke den dispositionsberettigede, men maa efter to forgæves Forsøg herpaa henlægge Blanketten til Afhentning. Indførelse af endnu en Præsentation af Forsendelsen for Adressaten henimod Henlæggelsesfristens Udløb — det er, forstod jeg, det ærede Medlems principale Forslag — vilde ikke kunne ske uden en ret betydelig Merudgift. Afregningsarbejdet mellem Posthus og Postbud vilde forøges, og det stærkt forøgede Omdelingsarbejde vilde kræve Ansættelse af adskillige nye Postbude. Men Foranstaltningen vilde end-